

NEPAPRASTA IGNO ISTORIJA

UŽ PARAMĄ IŠLEIDŽIANT DĖKOJAME:

CHARLES DOMENTA (KANADA);

VALSTYBINEI VAIKO TEISIŲ APSAUGOS IR ĮVAIKINIMO TARNYBAI PRIE SADM.

© VAIKŲ GEROVĖS CENTRAS „PASTOGĖ“

© GIEDRĖS SENIŪNIENĖS ILIUSTRACIJOS

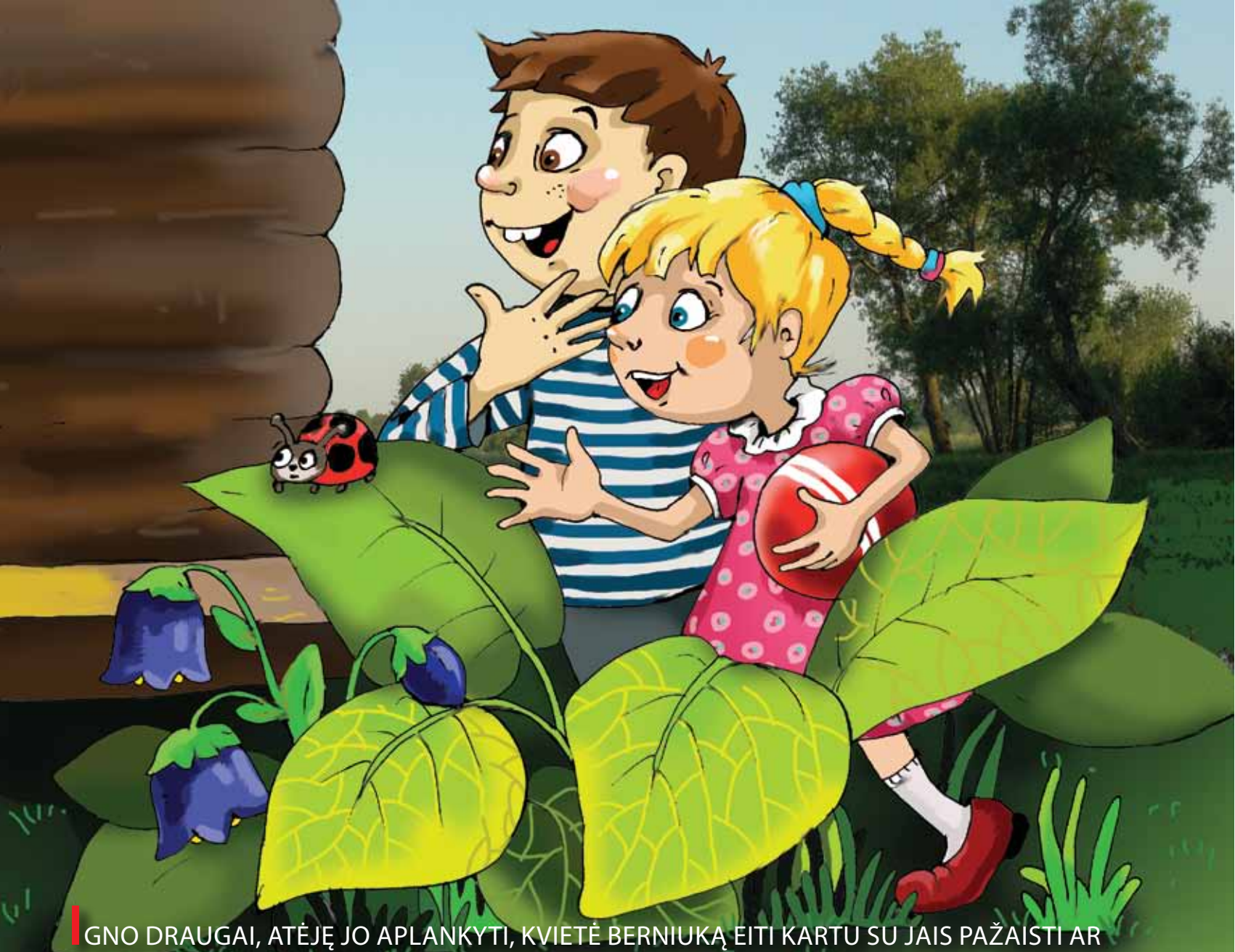
NEPAPRASTA IGNO ISTORIJA

KAUNAS, 2011

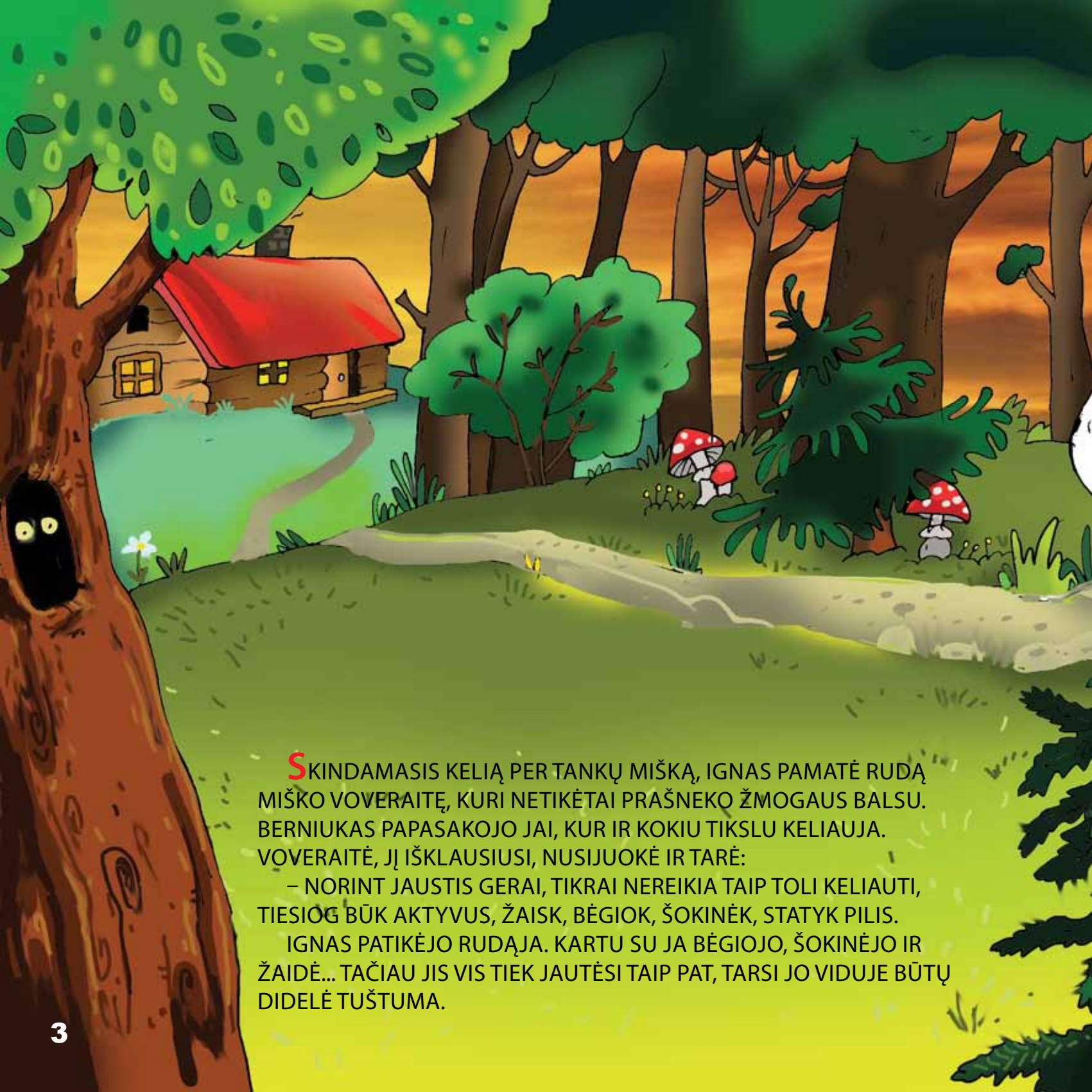

KARTAIS GYVENIME TAIP NUTINKA, KAD VAIKAI NEGALI GYVENTI SU SAVO TĖVAIS. TAIP ATŠITIKO IR SEPTYNMEČIUI IGNUI, KURIO MAMA TURĖJO DAUG PROBLEMŲ IR NEBEGALĖJO JUO RŪPINTIS. IGNAS GYVENO DRAUGIŠKOJE GLOBĖJŲ ŠEIMOJE. TAČIAU JIS ILGĖJOSI SAVO MAMOS.

IGNO DRAUGAI, ATĖJĘ JO APLANKYTI, KVIETĖ BERNIUKĄ EITI KARTU SU JAIS PAŽAISTI AR PASIVAIKŠČIOTI. BET JIS NENORĖJO ŽAISTI, NENORĖJO EITI PASIVAIKŠČIOTI.

IGNO GLOBĖJAI BUVO LINKSMI IR GERI ŽMONĖS, TAČIAU BERNIUKAS NEDRĖSO JIEMS PAPASAKOTI APIE SAVO SIELVARTĄ BEI DIDELĘ TUŠTUMĄ, KURIĄ JAUTĖ VIDUJE. VĖLIAU, PRADĖJĘS GALVOTI, KAS JAM GALĖTŲ PADĖTI, IGNAS PRISIMINĖ PASAKOJIMĄ APIE NEPAPRASTĄ MIŠKĄ, KURIAME GYVENA IŠMINTINGOJI PELĖDA, NIEKAM NEGAILINTI PATARIMŲ. ANOT PASAKOJIMŲ, PELĖDA GYVENANTI TOLI UŽ MIŠKO, ANT AUKŠTOS KALVOS STOVINČIO SENO AŽUOLO DREVĖJE. IR BERNIUKAS NUSPRENDĖ KELIAUTI PAS JĄ. JO LAUKĖ TOLIMAS, PILNAS PAVOJŲ KELIAS.

SKINDAMASIS KELIĄ PER TANKŲ MIŠKĄ, IGNAS PAMATĖ RUDĄ MIŠKO VOVERAITĘ, KURI NETIKĖTAI PRAŠNEKO ŽMOGAUS BALSU. BERNIUKAS PAPASAKOJO JAI, KUR IR KOKIU TIKSLU KELIAUJA. VOVERAITĖ, JĮ IŠKLAUSIUSI, NUSIJUOKĖ IR TARĖ:

– NORINT JAUSTIS GERAI, TIKRAI NEREIKIA TAIP TOLI KELIAUTI, TIESIOG BŪK AKTYVUS, ŽAIŠK, BĖGIOK, ŠOKINĖK, STATYK PILIS.

IGNAS PATIKĖJO RUDĄJAI. KARTU SU JA BĖGIOJO, ŠOKINĖJO IR ŽAIDĖ... TAČIAU JIS VIS TIEK JAUTĖSI TAIP PAT, TARSİ JO VIDUJE BŪTŲ DIDELĖ TUŠTUMA.

NET IR PAŽAIDEŠ, BERNIUKAS NEPASIJUTO GERIAU. JIS ATSIŠVEIKINO SU
VOVERAITE IR PATRAUKĖ LINK PELĖDOS NAMŲ. KELIAS BUVO SUNKUS IR
VARGINANTIS, NES MIŠKAS DARĖSI VIS TANKESNIS IR TANKESNIS, SAULĖS
SPINDULIAI VIS MENKIAU PRASISKVERBDAVO PRO TANKIAS MEDŽIŲ ŠAKAS.

STAIGA PRIEŠAIS IGNAŲ SUPLASNOJO NEPAPRASTO GROŽIO MELSVAI GELTONAS DRUGELIS, KURIS, APSUKĘS KELIS RATUS, NUTŪPĖ BERNIUKUI TIESIAI ANT GALVOS. VAIKAS IR JAM PAPASAKOJO SAVO ISTORIJĄ. JĮ IŠKLAUSĘS, DRUGELIS TARĖ:

– JEI NENORI BŪTI LIŪDNAS, TUOMET NEGALVOK APIE TAI. AŠ NIEKADA NEPRISIMENU NEMALONIŲ DALYKŲ IR VISADA BŪNU PUIKIAI NUSITEIKĘS, ŽIŪRĖK, – IR ĖMĖ NERŪPESTINGAI SUKTI RATUS VIRŠ JO GALVOS.

VAIKAS NUSPRENDĖ PASINAUDOTI DRUGELIO PATARIMU IR, STEBĖDAMAS NERŪPESTINGĄ JO PLAZDENIMĄ, STENGĖSI IŠSTUMTI VISUS PRISIMINIMUS APIE TAI KĄ JAM MAMA GRAŽAUS AR JUOKINGO PADARĖ AR PASAKĖ. BET TAI NEPADĖJO. JIS VIS DAR JAUTĖ, KAD JO VIDUJE YRA DIDELĖ TUŠTUMA.

VIS DAR NEPASIJUTĘS GERIAU, IGNAS ATSIŠVEIKINO SU DRUGELIU IR PATRAUKĖ TOLIAU. JAM KELIAUJANT TANKUS MIŠKAS BAIGĖSI IR KELIAS ĖMĖ KILTI Į STATŲ KALNĄ. ŽENGDAMAS AUKŠTYN, BERNIUKAS NETIKĖTAI PAMATĖ VĖŽLĮ, KURIS RAMIAI KAITINOSI SAULUTĖJE VIDURY KELIO. VAIKAS IR JAM PAPASAKOJO APIE SAVO SIELVARTĄ IR BANDYMUS JO ATSIKRATYTI. VĖŽLYS JAM PATARĖ:

– NESKUBĖK... PALAUK... IR... BLOGI... JAUSMAI... PASITRAUKS... SAVAIME, TAČIAU IGNAS PAGALVOJO: „JUK MAMOS NEMAČIAU JAU DAUG SAVAICIŲ, O VIS DAR JAUČIU, KAD MANYJE YRA DIDELĖ TUŠTUMA“ – IR NUSPRENDĖ KELIAUTI TOLIAU.

SUNKI IR VARGINANTI BUVO KELIONĖ Į VIRŠUKALNĘ, TAČIAU BERNIUKAS ATKAKLIAI KOPĖ AUKŠTYN. PAGALIAU JIS PASIEKĖ KALNO VIRŠŪNĘ, KUR, PLAČIAI IŠSKLEIDĘS ŠAKAS, STOVĖJO ŠIMTAMETIS AŽUOLAS. PAMAČIUSI BERNIUKĄ, IŠMINTINGOJI PELĖDA MOSTELĖJO SPARNU IR PAKVIETĖ JĮ PRISĖSTI AŽUOLO PAVĖSYJE. TRUMPAI ATSIKVĖPĖS, IGNAS ĖMĖ PASAKOTI. IŠKLAUSIUSI LIŪDŅĄ JO ISTORIJĄ, PELĖDA TARĖ:

– KIEKVIENAS, KURIS PRARADO SAVO ARTIMĄ ŽMOGŲ, KAI JIS MIRĖ AR KAŽKUR IŠVYKO, JAUČIA TUŠTUMĄ SAVO VIDUJE. VIENI NEGALI VALGYTI, KITI DAUG VERKIA IR JAUČIASI VIENIŠI. TRETI NEGALI NUSTYGTI VIETOJE, O KAI KURIE TAMPA IRZLŪS. **IR KIEKVIENO LIŪDESYS YRA KITOKS. IR TAI YRA NORMALU.**

– TAIP PAT NORMALU, KAD TAU NEPADĖJO
VOVERĖS, DRUGELIO IR VĒŽLIO PATARIMAI,
NES YRA TRYS DALYKAI, KURIUOS TAU REIKIA
ŽINOTI, KAD PASIJUSTUM GERIAU. KLAUSYK.
**VIENAS DALYKAS, KURĮ TURI PADARYTI, –TAI
PASAKYTI MAMAI, KAIP PYKSTI ANT JOS DĖL
TO, KAD JI NEGALI TAVIMI RŪPINTIS.**

– KAIP MAN TAI
PADARYTI, JUK JOS ČIA
NĖRA?!

An illustration of an owl with large eyes and a yellow beak, perched on a branch of a tree with green leaves. The owl is looking towards the right.

– TAIP, TAI TIESA, JOS ČIA
NĖRA, BET TAU VIS TIEK REIKIA
PASAKYTI, KAD TU PYKSTI.
**TAI PADĖS TAU ATLEISTI SAVO
MAMAI.**

A cartoon illustration of a young boy with blonde hair, wearing a white t-shirt and blue jeans. He has a shocked expression, with wide eyes and an open mouth, and a single tear is visible on his cheek. He is looking upwards.

– MAMA, KODĖL TU MANE
PALIKAI? KODĖL TU MANE
PALIKAI?! AŠ TAIP PYKSTU
ANT TAVĖS! AŠ TAIP TAVĖS
PASIILGAU!

KAI TIK ŠIE ŽODŽIAI IŠSPRŪDO JAM IŠ LŪPŲ, JIS PRADĖJO VERKTI. PRADŽIOJE RAMIAU, PO TO VIS SMARKIAU IR GARSIAU. VAIKAS VERKĖ NET PASIKŪKČIODAMAS, O AŠAROS RIEDĖJO SKRUOSTAIS TARSU PUPOS. TUO TARPU PELĖDA TIESIOG RAMIAI TUPĖJO ŠALIA IR GLOSTĖ JO GALVĄ.

– AŠ MANAU... MAN ATRODO... KODĖL DABAR AŠ JAUČIUOSI... ŠIEK TIEK GERIAU?

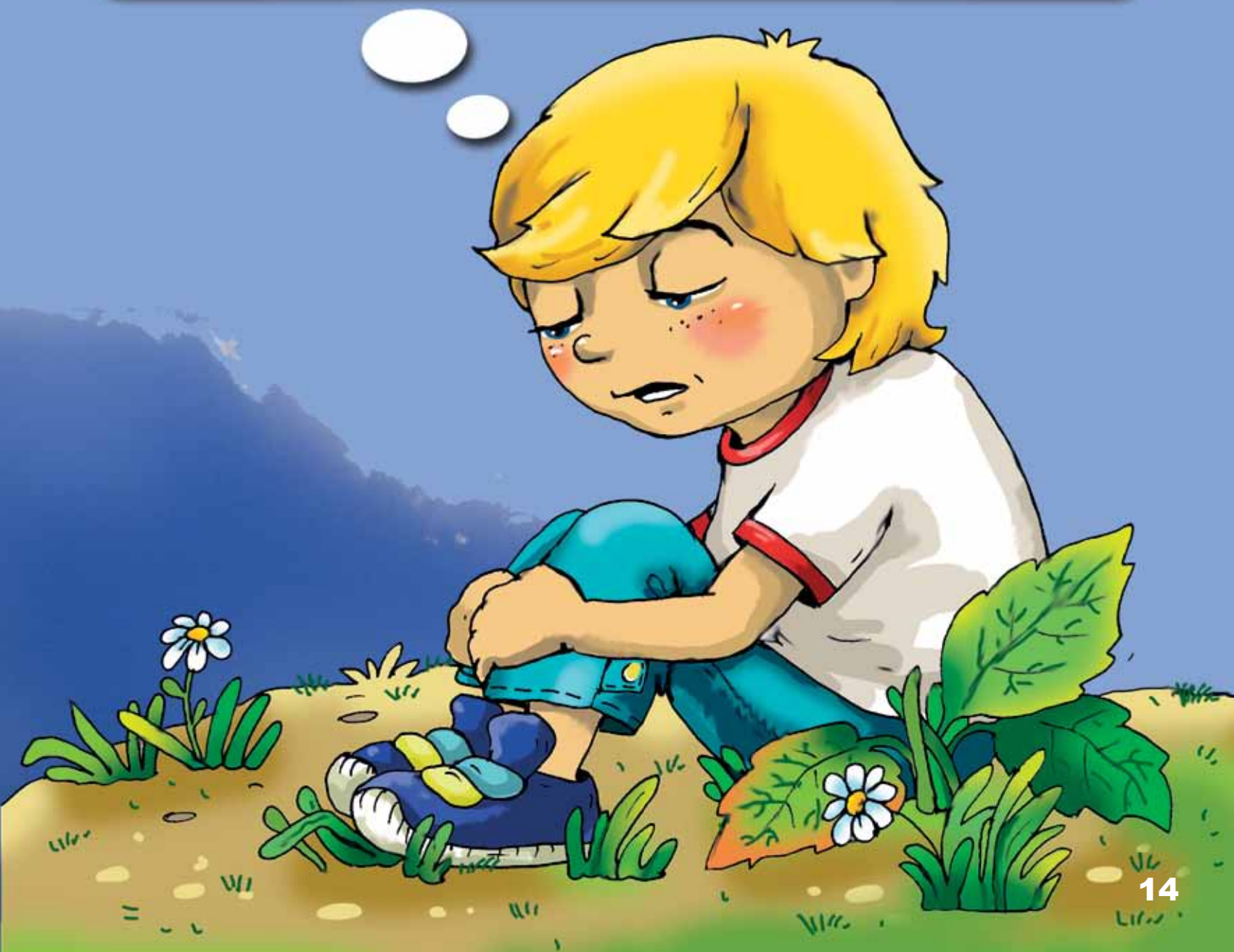
– PASIDALIJIMAS, KAIP JAUTIESI, PADEDA JAUSTIS GERIAU. VERKIMAS TAIP PAT PADEDA PASIJUSTI GERIAU. ANTRAS DALYKAS, KĄ TURI PADARYTI, – TAI PASAKYTI, KO LABIAUSIAI PASIILGAI IŠ BENDRAVIMO SU MAMA.

– KAIP AŠ GALIU TAI PADARYTI, JEIGU JOS NĖRA ŠALIA?

– TAIP, TAI TIESA. BET VIS TIEK TAU REIKĖTŲ PASAKYTI, KO TU LABIAUSIAI ILGIESI. TAIP PAT ATSPRAŠYTI MAMOS UŽ TAI, DĖL KO JAUTIESI KALTAS.

– MAMYTE, AŠ PASIILGAU TAVO SAUSAINIŲ. TU KEPEI PAČIUS SKANIAUSIUS SAUSAINIUS PASAULYJE. IR, MAMYTE, AŠ ILGIUOSI TAVO BALSŲ, KAI SKAITYDAVAI MAN PASAKAS. IR, MAMYTE, AŠ NORĖČIAU IR VĒL PABŪTI SU TAVIMI TAVO GĒLYNE. TU AUGINAI TOKIAS GRAŽIAS GĒLES IR PASAKOJAI MAN APIE KIEKVIENĄ IŠ JŲ... IR ATSIPIRAŠAU, MAMA, UŽ TAI, KAD SUDAUŽIAU TAVO MĒGSTAMIAUSIĄ GĒLIŲ VAŽĄ IR PAMELAVAU TAU, KAD TAI MŪSŲ MICĒS DARBAS.

NUTILĖS BERNIUKAS VĖL PRADĖJO VERKTI. IŠ PRADŽIŲ RAMIAU, PASKUI VIS SMARKIAU, JIS VERKĖ PASIKŪKČIODAMAS IR AŠAROS RIEDĖJO JO SKRUOSTAIS KAIP PUPOS.

– MAN RODOS... AŠ
JAUČIUOSI... ŠIEK TIEK
GERIAU.

– IR TREČIAS SVARBUS DALYKAS.
**TURĖTUM KĄ NORS NUPIEŠTI,
PASTATYTI AR PASODINTI. ŠITAS
DARBAS TAU TURĖTŲ ILGAM
PRIMINTI MAMĄ.**

– BET KĄ AŠ GALIU
PADARYTI, JUK ESU TIK
MAŽAS BERNIUKAS...

– GERAI, PAGALVOKIME
KARTU, KĄ TU GALĖTUM
PADARYTI, KAD KIEKVIENĄ
KARTĄ, PASIŽIŪRĖJĘS Į SAVO
DARBĄ, PRISIMINTUM SAVO
MAMĄ IR NUSIŠYPSOTUM.

– ŽINAU, ŽINAU, – AŠ PASODINSIU
GĖLIŲ! TOKIŲ GĖLIŲ, KURIOS PATIKO
MAMYTEI! AŠ GALIU JAS PASODINTI
IR PO TO LAISTYTI, JOMIS GROŽĖTIS,
UOSTYTI, IR TAI MANE PRALINKSMINS,
NES TUOMET GALVOSIU APIE MAMĄ.

LEISDAMASIS NUO KALNO IR EIDAMAS NAMO, IGNAS JAUTĖSI MAŽUMĖLĘ GERIAU IR VIS MĄSTĖ APIE TAI, KO ŠIANDIEN IŠMOKO IR KĄ PADARĖ. JIS PASAKĖ SAVO MAMAI, KAD PYKSTA ANT JOS, IR PASKUI VERKĖ. JIS SUGALVOJO, KAIP GALĖTŲ PRISIMINTI MAMĄ KUO ILGIAU, IR TADA VĖL APSIVERKĖ.

GRĮŽĘS Į NAMUS, BERNIUKAS VISIEMS PAPASAKOJO APIE SAVO SUMANYMĄ PASODINTI GĖLIŲ, KURIOS JAM PRIMINS MAMYTĘ. VISI DŽIAUGĖSI IR PALAIKĖ ŠIĄ JO MINTĮ. IGNAS SUSIRADO ĮVAIRIŲ GĖLIŲ SĖKLŲ IR JAS PASĖJO. KIEKVIENĄ RYTĄ ATSIKĖLĘS SKUBĖJO Į GĖLYNĄ PAŽIŪRĖTI, KAIP DYGSTA SĖKLOS. GĖLĖMS SUDYGUS, KRUOPŠČIAI JAS LAISTĖ IR RAVĖJO. IR PO KURIO LAIKO BERNIUKAS JAU GALĖJO GROŽĖTIS PATIES IŠAUGINTU GĖLYNU. KIEKVIENĄ KARTĄ, KAI JIS DIRBO JAME: RAVĖJO AR LAISTĖ, SKYNĖ AR MERKĖ GĖLES Į VAZĄ, PRISIMINDAVO SAVO MAMĄ IR NUSIŠYPSODAVO. IGNAS JAUTĖ, KAD PYKTIS, KURĮ JAUTĖ MAMAI DĖL TO, KAD JI NEGALI JUO RŪPINTIS, PRAĖJO, IR JIS JAI ATLEIDO. ŠILTI PRISIMINIMAI APIE MAMĄ BUVO KARTU SU IGNU KIEKVIENĄ DIENĄ, IR JIS JAUTĖSI GERIAU.

**- AŠ ATLEIDŽIU TAU
IR MYLIU TAVE, MAMA.**

LABIRINTAS

PADĖK IGNIUI RASTI KELIĄ PAS IŠMINTINGĄJĄ PELĖDĄ!

Gyvename visuomenėje, kurioje atvirai liūdėti, blogai jaustis, juolab sielvartauti, nedera. Ši kasdienos gyvenimo „norma“ diegiama jau nuo vaikystės. Vaikai nuo mažumės sužino, kad rodyti tikrus jausmus tėvams, aplinkiniams – nepriimtina, nes yra sakoma: „pykti negražu“, „neliūdėk“, „būk tikras vyras“, „jei dar verksi – nubausiu“. Taip vaikui įskiepijama norma nerodyti savo tikrų jausmų. Tyrimais nustatyta, kad vaikas, sulaukęs penkiolikos metų, jau būna išgirdęs daugiau kaip 23 000 raginimų nerodyti liūdesio ir nesijausti blogai, nes tai nepriimtina. Tačiau tai, kas nepriimtina išoriškai, išgyvenama viduje.

Yra žinomas toks palyginimas: jei vienaip ar kitaip, netekus artimo žmogaus, neišgyvenamas ir nepasireiškia sielvartas – tai yra tas pat, kaip, lūžus kaulams, neskirti jokio gydymo.

Ši terapinė pasaka skirta vaikams, išgyvenantiems atsiskyrimą nuo savo tėvų ar sielvartaujantiems dėl kitos priežasties. Ji padės jiems geriau suprasti, kad tai, ką jie išgyvena ir jaučia, yra normalu, kad taip jaučiasi ne jie vieni ir kad, išreiškus savo jausmus, gali pagerėti jų savijauta.

KNYGA KŪRĖ IR JOS LEIDYBĄ INICIJAVO:

VAIKŲ GEROVĖS CENTRAS
„PASTOGĖ“

KNYGOS LEIDYBĄ FINANSAVO:

CHARLES DOMENTA (KANADA) PALIKIMO LĖŠOS;
VALSTYBINĖ VAIKO TEISIŲ APSAUGOS IR ĮVAIKINIMO TARNYBA PRIE SADM.